

[Willesen.]

giver de enkelte Arbejdsmulighed, baade Mulighed for at faa Arbejde og for at faa det fulde Arbejdsudbytte. Det er det, vi sigter paa.

Dernæst kaldte det ærede Medlem vort Arbejde for et Stykke Husflidsarbejde af Akademikere. Det vil jeg nærmest opfatte som en Kompliment; som bekendt er Husflidsarbejde lidt noget, der fordrer ikke saa lidt Omhu og Omtanke og Energi. Jeg opfatter det ærede Medlems Udtalelser saaledes, at han er klar over, at vi har lagt megen Energi og Omhu i dette Arbejde, og jeg takker herved for Komplimenten.

Saa spurgte det ærede Medlem om, hvorledes vi stiller os til Undervisningsspørgsmaalet, om ogsaa Undervisningen i den endelige Retsstat skulde overgaa til det private Initiativ, og han mente, at det vilde betyde et Kulturtilbagekridt at lade de enkelte sørge for Undervisningsvæsenet. Forudsat at de af os foreslaaede Reformere er gennemført, og forudsat at de har faaet Tid til at virke, er jeg vis paa, at der ogsaa vil være Muligheder til Stede for et kulturelt Fremskridt, nemlig i Retning af større aandelig Modenhed i Befolkningen, saa den bliver i Stand til at løse kulturelle Opgaver, som man nu og selvfølgelig endnu i lang Tid maa lade Staten løse, men dette kan ikke være Idealet, ikke være det endelige Maal. Saaledes opfatter vi ogsaa Ordningen af Undervisningen, men jeg understreger, at det er under Forudsætning af helt andre Samfundstilstande; men under disse vil det danske Folk være saa voksent, at det vil kunne løse Opgaver, som det ikke paa nærstående Tidspunkt formaar at løse paa egen Haand.

Endelig var det ærede Medlem meget fortørnet over, at vi havde foreslaaet, at man skulde have eksamensuddannede Folk til at være Skyldraadsformænd, og han tillagde os dér en Eksamensovertro, som aldeles ikke ligger bag Forslaget. Hvis det er Eksamensbestemmelsen, der bringer det ærede Medlem saaledes i Ekstase, kan vi jo snakke om det, men Meningen med Forslaget er, at Skyldraadsformændene skulde være uafhængige Embedsmænd. Det er det, der er Grundtanken: det skulde være uafhængige Embedsmænd, hvis hele Livsopgave netop var at sikre Jordvurderingens Nøjagtighed og Upartiskhed. Det er den bærende Tanke i Forslaget, og den tror jeg i Grunden vil have det ærede Medlems Sympati, og saa kan vi altid snakke om, hvem man skal aabne Adgang til disse

Stillinger, og hvilken Uddannelse de skal have. Men der er ogsaa den Tanke med det, at de ved Siden af en praktisk Uddannelse ogsaa skulde have en metodisk, systematisk Uddannelse. Det er selvfølgelig ikke Meningen, at man skulde kunne sende Folk ud frisk fra Eksamensbordet, uden at de har været ude og prøvet, hvad netop praktisk Jordvurdering vil sige, men det skulde være uafhængige Stillinger, der besattes af metodisk uddannede Folk. I Virkeligheden ønsker det ærede Medlem sikkert ogsaa det, vi tilstræber, nemlig at sikre en nøjagtig og upartisk Jordvurdering.

Jeg beklager, at det ærede Medlem Hr. Wilmann og det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen ikke vilde gaa med til en mere indgaaende Prøvelse af Lovforslaget om Overgang fra Skat til Skyld, men jeg haaber dog ikke, det skal betyde, at de ikke vil være med til at arbejde paa at kræve den fulde Grundskyld, eventuelt ogsaa gennem andre Forslag, gennemført hurtigst muligt.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger var glad ved, at jeg ikke havde regnet med de Konservatives Bistand. Det er selvfølgelig ogsaa en Maade at glæde sig paa; men naar det ærede Medlem kom ind paa, at min Omtale af Toldbyrden paa de forskellige Husholdninger neppe var helt velunderbygget, skal jeg gøre opmærksom paa, at i de nærmeste Dage kan der ventes en Betænkning, det netop vil redegøre herfor, og jeg skal henvise til den. (Afbrydelse: Hvor kommer den fra?). Den kommer fra det statistiske Departement.

Naar det ærede Medlem Hr. Fibiger ikke kunde tænke sig at gaa med til en Realitetsbehandling af det tredie Forslag, Lovforslag om Foranstaltninger til Modvirkning af Arbejdsløsheden, maa jeg sige, jeg har en lille Mistanke om, at han ser, at det netop vil være et Skridt i den Retning, vi ønsker.

Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksens Hovedindvending imod vore Lovforslag var jo, at de efter hans Mening vilde skade Grundskyldsagen mere end gavne den; han talte om en Bjørnetjeneste og mente, at Aarsagen til, at de vilde skade, var, at vi krævede for meget paa een Gang, og at vi havde antydnet Muligheden af en Formueudligning, for at ikke hele Tabet ved Grundskyldens Indførelse skulde falde paa Grundejerne. Ja, det skal jo vise sig, hvem af os der faar Ret. Jeg er tilbøjelig til at mene, at vore Forslag vil betyde, at Grundskyldsspørgsmaalet bliver endnu mere aktuelt og endnu mere brændende i det danske